Lieta Nr. 1-271079-07/8
143/AA43-0343-09/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 16.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja V.Zommere,
tiesneses S.Gintere un M.Osmane
ar tulci O.Logačovu,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *A.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *A.B.* apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 7.janvāra lēmumu, ar kuru *A.B.*, */dzēsts personas kods/*, saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta astotajā daļā, izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 1.decembrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes jaunākais inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 229219, par to, ka 2007.gada 1.decembrī pulksten 04.05, Rīgā, *A.B.* (turpmāk arī – pārkāpējs vai *A.B.*) vadīja automašīnu Toyota Land Cruiser ar valsts numuru */dzēsta numura zīme/* pa Brīvības ielu no Tallinas ielas puses Artilērijas ielas virzienā, un, veicot kreiso pagriezienu no Brīvības ielas mājas Brīvības Nr.118/4 pagalmā, pārkāpa ceļu apzīmējumu 921, kā arī vadīja automašīnu bez vadīšanas tiesībām un attiecās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai. Automašīna tika apturēta Brīvības ielas mājas Nr.118/4 pagalmā.

Ar šādu rīcību *A.B.* izdarījis administratīvo pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[31]panta piektajā daļā, 149.[4]panta sestajā daļā un 149.[15]panta astotajā daļā.

Atbilstoši Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2007.gada 4.decembra lēmumam 2007.gada 4.decembrī sastādīts atsevišķs

administratīvā pārkāpuma protokols pēc LAPK 149.[31]panta piektās daļas un 149.[4]panta sestās daļas un nodots izskatīšanai Valsts policijai.

2007.gada 6.decembrī administratīvā pārkāpuma protokols par LAPK 149.[15]panta astotajā daļā pārkāpuma konstatēšanu un tam pievienotie materiāli nosūtīti Centra rajona tiesai lēmuma pieņemšanai attiecībā pret *A.B.*.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 7.janvāra lēmumu *A.B.*, */dzēsts personas kods/*, saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[15]panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un viņam piemērots administratīvais arests uz desmit diennaktīm, uzlikts naudas sods pieci simti lati un aizliegts iegūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trīs gadiem.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Noklausījusies pārkāpēja paskaidrojumus tiesas sēdē, liecinieku liecības, kā arī pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, pirmās instances tiesas tiesnese uzskata, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajā darbībām *A.B.* ir izdarījis pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.[15]panta astotajā daļā, un viņa vaina ir pierādīta ar lietā esošajiem un tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem, konkrēti, ar 2007.gada 1.decembra administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 229219; ar 2007.gada 1.decembra medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.6479, no kura redzams, ka *A.B.* atteicies no medicīniskās pārbaudes alkohola noteikšanas asinīs.

[2.2] No liecinieku *I.J.*, *A.B.* un *I.H.* liecībām tiesas sēdē izriet, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā viņi ievērojuši, ka automašīnas Toyota Land Cruiser ar valsts numuru */dzēsta numura zīme/* vadītājs veicis aizliegtu kreiso pagriezienu, līdz ar to uzreiz ir sekojuši minētajai automašīnai. Iebraucot automašīnai līdzi Brīvības ielas nama Nr.118/4 pagalmā, konstatēja, ka *A.B.* vadījis minēto automašīnu, un automašīnā viņš bijis viens pats. Tā kā no *A.B.* izelpas ir bijusi jūtama alkohola smaka, *A.B.* nogādāts medicīniskās ekspertīzes veikšanai uz alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzes nodaļu Rīgā, Hospitāļu ielā 55.

Nav pamata neticēt minēto liecinieku liecībām, jo tās apstiprinās ar pārējiem administratīvās lietas materiāliem. Atšķirīgās nianses šo liecinieku liecībās, tiesa izskaidro ar policijas darbinieku ikdienu, jo pārkāpēju aizturēšana ietilpst šo liecinieku ikdienas darba pienākumos. Kā pārkāpēja *A.B.* paskaidrojumus tiesas sēdē, tā liecinieku *J.Ļ.* un *A.J.* liecības tiesas sēdē, tiesa vērtē kritiski, jo tās neapstiprinās ne ar pārējo liecinieku liecībām tiesas sēdē, ne lietā esošajiem materiāliem. Tas, ka *A.B.* un liecinieces norāda uz to, ka *A.B.* nav bijis automašīnai pie stūres,

un lieciniece *J.Ļ.* pati ir vadījusi automašīnu, izskaidrojams ar *A.B.* vēlēšanos izvairīties no administratīvās atbildības un liecinieču vēlmi viņu pasargāt no tās.

Tāpat *A.B.* vaina pierādīta ar Transportlīdzekļa izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā, no kura redzams, ka automašīna Toyota Land Cruiser ar valsts numuru */dzēsta numura zīme/* ir izņemta un ar lēmumu nodota glabāšanā valsts aģentūrai „Materiālās rezerves".

[2.3] Uzliekot administratīvo sodu, tiesnese, saskaņā ar LAPK 32.pantu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja vainas pakāpi, mantisko stāvokli, pārkāpēja personību. Tiesa ņem vērā, ka *A.B.* strādā, ir uzņēmuma rīkotājdirektors, apgādājamo personu nav, iepriekš administratīvi sodīts. Atbildību pastiprinošus un mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

[2.4] Saskaņā ar LAPK 294.panta pirmās daļas nosacījumiem, ja ir apstākļi, kuru dēļ nekavējoties nevar izpildīt lēmumu par administratīvo arestu vai par naudas soda uzlikšanu, tiesa var atlikt tā izpildi uz laiku līdz vienam mēnesim. Ņemot vērā to, ka izņemtā automašīna ir juridiskas personas īpašums, lai pārkāpējam būtu iespējams samaksāt uzlikto naudas sodu un nokārtot jautājumu par automašīnas atgriešanu tās likumīgajam īpašniekam, tiesa uzskata, ka administratīvā aresta izpilde ir atliekama.

[2.5] Saskaņā ar LAPK 258.panta trešo daļu persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm. No lietas materiāliem redzams, ka medicīniskās pārbaudes izdevumi sastāda Ls 12,70.

Saskaņā ar LAPK 8.pantu persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Ministru Kabineta noteikumi Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm" stājās spēkā ar 2008.gada 1.janvāri, taču *A.B.* pārbaudes veikšanai Rīgā, Hospitāļu ielā tika nogādāts 2007.gada 1.decembrī. Līdz ar to tiesnese uzskata, ka konkrētajā gadījumā LAPK 258.panta trešās daļas nosacījumi attiecībā pret *A.B.* nav piemērojami.

[3] *A.B.* par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 7.janvāra lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot minēto lēmumu atcelt un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi apsvērumi.

[3.1] Pirmās instances tiesas tiesnese nav vērtējusi *A.B.* iesniegtos paskaidrojumus kā pierādījumus saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 161.pantu, lai gan tie tika apstiprināti ar liecinieču *J.Ļ.* un *A.J.* liecībām, no kurām izriet, ka *A.B.* nav vadījis automašīnu. Tiesa piešķīrusi ticamību *I.J.*, *A.B.* un *I.H.* liecībām, neizvērtējot kritiski pretrunas viņu liecībās. Katrs no šiem lieciniekiem dod atšķirīgus paskaidrojumus par mašīnu stikliem, proti, *L.H.* precīzi paskaidrojis par *A.B.* - nostājies, nav izkāpis un mašīnai aizmugurējie stikli bija tonēti. *A.B.* ir neizpratnē, kā viņš varēja iepriekš tumsā no attāluma redzēt, kas bija pie stūres.

[3.2] Pārkāpējs norāda, ka neviens nevarēja paskaidrot, kas īsti bija par šķērsli, lai mašīnu apturētu, un neviens neredzēja aizdedzē atslēgu *A.B.* klātbūtnē.

[3.3] Runājot par alkohola testu, *A.B.* atzīst, ka atteicies no tā veikšanas, jo viņš nevēlas, lai viņam vēnā ievadītu svešķermeni, kas bieži beidzas ar inficēšanos.

A.B. nav apstrīdējis faktu, ka viņš bija iereibis, un tas tika konstatēts objektīvi arī izelpotajā gaisā.

[3.4] Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa, izvērtējot visus materiālus, nav bijusi objektīva un nav apsvērusi situāciju, ka bija iespējama kļūdīšanās.

[4] Tiesas sēdē *A.B.* uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību un norādīja, ka viņš automašīnā esot atgriezies pēc cigaretēm. Automašīna nebija iedarbināta, un viņam nebija klāt automašīnas atslēgas. Uzskatīja, ka policijas darbinieki ir kļūdījušies.

Tiesas sēdē tika nopratināts liecinieks *V.J.*, kurš liecināja, ka pārkāpējs ir viņa meitas draugs, 2007.gada novembra beigās vai decembra sākumā, viņa meita ar *A.B.* aizbraukuši uz klubu atpūsties.

Naktī viņš nācis no spēļu kluba, kas atrodas tai pat pagalmā, un redzējis, ka pagalmā iebrauca automašīna, no tās izkāpa viņa meita, *A.B.* un vēl viena sieviete. Pie stūres bijusi viņam nepazīstamā sieviete. Garāmejot noprasījis, vai viss kārtībā, tad kāpuši augšā uz dzīvokli. Pēc kāda laika meita ieskrējusi pie viņa un teikuši, ka *A.B.* aizturējusi policija. Izskrējis pagalmā un redzējis, ka policija grūda *A.B.* automašīnā. Pēc tam atbraucis evakuātors. Automašīnas dokumenti un atslēgas atradušies pie liecinieka, tie viņam tika atdoti, jo nākamajā dienā ar šo automašīnu viņam bija paredzēts uz vasarnīcu aizvest mantas.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un noklausījusies *A.B.* paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst,

ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un tādēļ noraidāma, bet Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 7.janvāra lēmums atstājams negrozīts.

[6] LAPK 149.[15] panta astotā daļa paredz, ka par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes (..) transportlīdzekļa vadītājam, kuram nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas), piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu piecsimt latu apmērā un piemēro aizliegumu iegūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim gadiem.

[7] Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, tiesai jānodibina, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir savākti pietiekami pierādījumi, kas dotu pamatu secināt, ka *A.B.* izdarījis LAPK 149.[15]panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka pārkāpējs atteicies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes, pārkāpējs nenoliedz, ka bijis alkohola reibumā un atradies automašīnā. Lietā pastāv strīds par to, vai pārkāpējs vadīja automašīnu.

Tādējādi apgabaltiesai jāpārbauda, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir pietiekami pierādījumi, ka *A.B.*ir vadījis automašīnu, proti, vai ir pamats saukt viņu pie administratīvās atbildības un piemērot administratīvo sodu.

[8] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Administratīvā apgabaltiesa, izskatījusi lietu pēc būtības, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, secina, ka pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums par *A.B.* vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[15]panta astotajā daļā, ir pareizs un pietiekams *(skatīt sprieduma [2] punktu)*, pirmās instances tiesas tiesnese ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas apstākļus, lēmumā analizējusi pierādījumus, un sniegusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa pilnībā pievienojas pirmās instances lēmumā izteiktajai motivācijai.

Par apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[9] Apgabaltiesa konstatē, ka *A.B.* apelācijas sūdzības argumenti attiecas uz pirmās instances tiesas tiesneses veikto pierādījumu (pārkāpēja paskaidrojuma, liecinieku liecību) izvērtējumu.

[9.1] Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pirmās instances tiesas tiesnese nav vērtējusi *A.B.* iesniegtos paskaidrojumus kā pierādījumus saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 161.pantu, lai gan tie tika apstiprināti ar lieciniecu *J.Ļ.* un *A.J.* liecībām, no kurām izriet, ka *A.B.* nav vadījis automašīnu. Tiesa piešķīrusi ticamību *I.J., A.B.* un *I.H.* liecībām, neizvērtējot kritiski pretrunas viņu liecībās. Katrs no šiem lieciniekiem dod atšķirīgus paskaidrojumus par mašīnu stikliem. Tā kā automašīnai aizmugurējie stikli bija tonēti, nav skaidrs, kā policists varēja iepriekš tumsā no attāluma redzēt, kas bija pie stūres.

[9.2] Apgabaltiesa nepiekrīt pārkāpējam, ka visu nopratināto policistu ziņojumos un liecībās, kas sniegtas pirmās instances tiesā, būtu būtiskas pretrunas.

No liecinieku *I.J., A.B.* un *I.H.* liecībām tiesas sēdē izriet, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā viņi ievērojuši, ka automašīnas Toyota Land Cruiser vadītājs veicis aizliegtu kreiso pagriezienu, līdz ar to uzreiz ir sekojuši minētajai automašīnai. Iebraucot automašīnai līdzi Brīvības ielas nama Nr.118/4 pagalmā, konstatēja, ka *A.B.* vadījis minēto automašīnu, un automašīnā viņš bijis viens pats. Automašīna vēl darbojusies. Tā kā no *A.B.* izelpas ir bijusi jūtama alkohola smaka, *A.B.* nogādāts medicīniskās ekspertīzes veikšanai uz alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzes nodaļu Rīgā, Hospitāļu ielā 55.

[9.3] Apgabaltiesa norāda, ka, novērtējot liecības, ņemamas vērā katra liecinieka uztveres īpatnības. Par saskaņotām varētu atzīt pilnīgi identiskas liecības, bet šajā gadījumā pēc būtības policistu liecības nav identiskas, bet nav arī pretrunīgas.

Atbilstoši LAPK 244.pantā noteiktajam, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas tiesneses norādītajam, ka atšķirīgās nianses policijas darbinieku liecībās, izskaidrojamas ar policijas darbinieku ikdienu, jo pārkāpēju aizturēšana ietilpst viņu ikdienas darba pienākumos.

[9.4] Papildus apgabaltiesa norāda, ka ikviena lieciniekа interpretācija un atšķirīgais atstāstījums par faktiem nav šķērslis, lai tiesa spētu rekonstruēt noskaidrojamos apstākļus un gūt priekšstatu par

vērtējamiem apstākļiem tādā mērā, lai tos varētu novērtēt kā patiesībai atbilstošus.

Policijas darbinieku *I.J.*, *A.B.* un *I.H.* liecības veido loģisku notikuma shēmu, tāpēc pamatoti atzīstamas par ticamām. Arī pārkāpēja norādītais apstāklis, ka automašīnai aizmugurējie stikli automašīnai ir tonēti, līdz ar to tumsā policijas darbinieki nevarēja redzēt, kas ir pie stūres, nekādā veidā nepierāda to, ka *A.B.* nebūtu vadījis automašīnu, kā arī nemazina policijas inspektoru liecību ticamību. Policijas darbinieki iebrauca pagalmā tūlīt aiz automašīna Toyota Land Cruiser un vadītājs (*A.B.*) atradās automašīnā pie stūres, kura vēl darbojās, līdz ar to policijas darbiniekiem nebija ne mazāko šaubu, ka pārkāpējs ir vadījis automašīnu.

Ņemot vērā augstāk minēto, Administratīvā apgabaltiesa nepiekrīt pārkāpēja viedoklim, ka policistu ziņojumi ir pretrunīgi. Apgabaltiesas ieskatā policistu ziņojumi un liecības tieši un pārliecinoši pierāda automašīnas vadīšanas faktu.

[10] Apelācijas sūdzībā pārkāpējs norāda, ka viņa paskaidrojumus tiesas sēdē, kā arī liecinieku *J.Ļ.* un *A.J.* liecības tiesas sēdē, pirmās instances tiesas tiesnese vērtējusi kritiski, norādot, ka tās neapstiprinās ne ar pārējo liecinieku liecībām tiesas sēdē, ne ar lietā esošajiem materiāliem. Pārkāpējs uzskata, ka viņa paskaidrojumi apstiprinās ar liecinieču *J.Ļ.* un *A.J.* liecībām, no kurām izriet, ka *A.B.* nav vadījis automašīnu, tātad saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 161.pantu tie ir vērtējami kā pierādījumi.

[10.1] Administratīvā procesa likuma 161.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi (...) atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Pirmās instances tiesas tiesnese liecinieču *J.Ļ.* un *A.J.* liecības vērtējusi kritiski un nav piešķīrusi tām ticamību, līdz ar to tās neapstiprina pārkāpēja paskaidrojumus.

Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas tiesnese pierādījumus vērtējusi atbilstoši LAPK 244.pantam un Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmajai daļai, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[10.2] Arī tiesas sēdē nopratinātā liecinieka *V.J.* liecība vērtējama kritiski un tikai papildina pārkāpēja versiju par to, ka automašīnu vadījusi *J.Ļ.*. Apstāklis, ka policijas inspektori sekojuši automašīnai un iebraukuši pagalmā tūlīt aiz tās, bet pagalmā tai brīdī nav atradies neviens no pārkāpēja norādītajiem lieciniekiem, kā arī apstāklis, ka pārkāpējs tūlīt pēc pārkāpuma nav norādījis, ka automašīnu vadījusi *J.Ļ.*, nepiešķir ticamību ne *A.B.* paskaidrojumiem, ne arī liecinieku *J.Ļ.*, *A.J.* un *V.J.* liecībām.

Pie tam tiesa apšauba liecinieka *V.J.* teikto, ka viņš pulksten 4 no rīta pagalmā nejauši gadījies tieši tai brīdī, kad tur iebraukusi Toyota Land Cruiser, un viņš redzējis, kas vadījis automašīnu.

[10.3] Pirmās instances tiesas tiesnese pilnīgi pamatoti lielāku ticamību piešķīrusi policijas inspektoru ziņojumiem un liecībām, nevis pārkāpēja paskaidrojumiem un viņa norādīto liecinieku liecībām.

Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, Administratīvās apgabaltiesas ieskatā policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*Sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1punktu).*

Administratīvās apgabaltiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka minētie policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti *A.B.* administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Tiesa nekonstatē arī policijas darbinieku iepriekšēju saistību ar pārkāpēju un līdz ar to vēlmi pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu.

[10.4] Savukārt pārkāpēja paskaidrojumus ir pamats apšaubīt, jo viņš, kā pie administratīvās atbildības saucamā persona, ir ieinteresēts izvairīties no administratīvās atbildības. Pārkāpēja paskaidrojumu patiesumu mazina tas apstāklis, ka pārkāpējs pie aizturēšanas un administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas, atteicies vispār sniegt paskaidrojumus un parakstīt protokolu, un nav norādījis, kas vadīja transportlīdzekli protokolā norādītajā laikā un vietā.

[10.5] Apstākļos, kad persona ir pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, adekvāta un pašsaprotama būtu sevis aizsargāšana, nekavējoties izsakot iebildumus un norādot uz iespējamiem pierādījumiem. Apgabaltiesas ieskatā, ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņš tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem.

Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju. Pārkāpējs nav izmantojis savas tiesības sniegt paskaidrojumu uzreiz pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas, tādēļ arī zaudējis tiesības atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem.

[10.6] Apgabaltiesa uzskata, ka pārkāpējam nebija šķēršļu viņa aizturēšanas brīdī uz faktiskajiem apstākļiem norādīt rakstveida paskaidrojumā, nevis atteikties no tādu sniegšanas. Atteikšanās sniegt

paskaidrojumu un parakstīt protokolu ļauj secināt, ka pārkāpēja versija, ka pie stūres braukusi *J.Ļ.*, kura pēc tam ātri izgājusi no pagalma, un aizbraukusi mājās ar taksometru, un kurai pirmās instances tiesa nav devusi ticamību, radusies vairākas dienas pēc notikuma, kad pārkāpējs ieradies Ceļu policijas nodaļā.

Apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas tiesneses secinātajam, ka tas, ka *A.B.* un liecinieces norāda uz to, ka *A.B.* nav bijis automašīnai pie stūres, un lieciniece *J.Ļ.* pati ir vadījusi automašīnu, izskaidrojams ar *A.B.* vēlēšanos izvairīties no administratīvās atbildības un liecinieču vēlmi viņu pasargāt no tās.

[11] Ņemot vērā augstāk minēto, apgabaltiesa noraida pārkāpēja apelācijas sūdzībā minēto, ka rajona tiesa, izvērtējot visus materiālus, nav bijusi objektīva un nav apsvērusi situāciju, ka bija iespējama kļūdīšanās. Lietā esošie pierādījumi to neapstiprina.

Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pilnībā ir pierādīta *A.B.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[15]panta astotajā daļā.

[12] LAPK 149.[15]panta astotā daļa par pārkāpēja izdarīto pārkāpumu paredz piemērot administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, naudas sodu piecsimt latu apmērā un aizliegumu iegūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim gadiem.

Tā kā LAPK 149.[15]panta astotā daļa noteic konstantu naudas sodu Ls 500 un aizliegumu iegūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas termiņu 3 gadus, nav pamata, piemērojot minētos sodus, atsevišķi vērtēt LAPK 32.pantā noteiktos kritērijus. Lai piemērotu konstanti noteiktos sodus, pietiekami ir kvalificēt izdarīto pārkāpumu saskaņā ar LAPK 149.[15]panta astoto daļu.

Konkrētajā gadījumā tiesneša rīcības brīvība, nosakot sodu par izdarīto pārkāpumu, attiecas tikai uz aresta termiņu. Apgabaltiesa konstatē, ka pārkāpējam ticis piemērots likumā paredzētais minimālais administratīvais arests. Tādējādi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 7.janvāra lēmumā sods noteikts atbilstoši LAPK 149.[15]panta astotās daļas sankcijai.

Ņemot vērā augstāk norādīto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 7.janvāra lēmums ir tiesisks un pamatots un atstājams negrozīts, bet pārkāpēja apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[13] Saskaņā ar LAPK 286.[14]pantu apelācijas instances tiesas spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu, 286.[14]pantu Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

A.B. apelācijas sūdzību noraidīt.

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 7.janvāra lēmumu, ar kuru *A.B.* saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta astotās daļas.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja V.Zommere

Tiesneses S.Gintere

M.Osmane